

خدمت به مردم یا دستیابی به قدرت و مقام

جای خوشحالی بسیاری است که این روزها طالبان خدمت در دستگاه‌های اجرایی استان رو به فزونی گذاشته‌است فضای مجازی به نوبه خود به این علاقه‌مندی‌ها زاویه می‌دهد و با مطرح شدن‌های متوالی و پی‌درپی برای ساعت‌ها و یا روزها علاقه‌مندان به پست و مقام در آسمان‌ها سیر کرده و خود را در قد و قامت مدیر و یا رئیس می‌بینند.

برخی‌ها برای دستیابی به یک جایگاه، کنترل از راه دور می‌کنند، تعدادی از کانال‌های کم مخاطب را به بهانه‌های مختلف در ید اختیار قرار گرفته و با انتشار مطالب و گزارش‌ها در برخی از گروه‌ها، سعی در بزرگ‌نمایی و موثر قلمداد کردن خود در دنیای سیاست استان داشته و می‌خواهند هم برای خود و هم برای دوستان و اقوام و آشنایان کاری انجام بدهند و عنوانی تصاحب نمایند.

عده‌ای هم روش قدیمی طومار نویسی را مورد توجه قرار می‌دهند. طومارهایی در راستای ابقای مدیران فعلی و یا معرفی افراد برای قرار گرفتن در راس مدیریت نهادها و ارگان‌ها.

در این قبیل رایزنی‌ها و تلاش‌ها برای چهره شدن، ویژگی‌های شخصیتی افراد کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد. آیا هر فردی که از چند حامی و یا برخوردار از حمایت کانال‌ها و گروه‌های تلگرامی می‌باشند حایز شرایط برای به دست گرفتن امور مدیریتی یک مجموعه می‌باشد؟

برای مدیریت برخی ادارات و نهادها و یا مدیریت‌های ستادی،

اسامی مطرح‌شده تعجب همگان را موجب می‌شود. چهره‌هایی با بدون کوچک‌ترین سابقه مدیریتی و یا کارنامه قابل قبول، آن‌چنان اعتماد به نفس دارند که می‌خواهند بار سنگین مسئولیت را بر دوش بگیرند و حساب فردا و فرداها را نکنند.

گاهی وقتاً اصرار برای نشستن بر صندلی مدیریت از حد معمول و طبیعی بالا می‌رود و ناخودآگاه در مورد این قبیل افراد سوالی مطرح می‌شود. آیا هدف آن‌ها از پوشیدن جامه مدیریت، صرفاً دستیابی به قدرت و مقام می‌باشد؟ اگر فردی با رسیدن به دو هدف یادشده به دنبال مدیریت باشد از همان گام اول، پرچم خیانت را برافراشته می‌کند. مدیری که

خدمت‌گزاری به مردم را اصل نداند، دچار تملق‌گویی شده و از صراط مستقیم منحرف می‌شود و بزرگ‌ترین بلاها را بر مجموعه‌ی تحت مدیریتی خود نازل می‌کند.

تا زمانی‌که یک مدیر و یک علاقه‌مند به‌قرار گرفتن در موقعیت مدیریتی به پدیده "خود را فرع هدف دانستن، و نه هدف را وابسته و تابع خود کردن" معتقد نباشد، سپردن مسئولیت نمی‌تواند نفعی به جامعه انقلابی و اسلامی ما داشته باشد.

این بحث را با فرمایشی از مقام‌معظم رهبری به پایان می‌بریم.

"امیرالمؤمنین(ع) می‌گوید: من قدرت را به‌خاطر قدرت نمی‌خواهم. حالا بعضی‌ها افتخار می‌کنند: ما باید برویم، تا قدرت را به دست بگیریم! قدرت را برای چه می‌خواهیم؟ اگر قدرت برای خود قدرت است، وزروبال است؛ اگر قدرت برای مبارزه با ظالم در همه ابعاد ظلم و ستم(داخلی، اجتماعی و اقتصادی که حادث‌ترینش است) می‌باشد، خوب است. بانگی پور فرد، عیار مدیران) خدمت به مردم یا دستیابی به قدرت و مقام

جای خوشحالی بسیاری است که این روزها طالبان خدمت در دستگاه‌های اجرایی استان رو به فزونی گذاشته‌است فضای مجازی به نوبه خود به این علاقه‌مندی‌ها زاویه می‌دهد و با مطرح شدن‌های متوالی و پی‌درپی برای ساعت‌ها و یا روزها علاقه‌مندان به پست و مقام در آسمان‌ها سیر کرده و خود را در قد و قامت مدیر و یا رئیس می‌بینند.

برخی‌ها برای دستیابی به یک جایگاه، کنترل از راه دور می‌کنند. تعدادی از کانال‌های کم مخاطب را به بهانه‌های مختلف در ید اختیار قرار گرفته و با انتشار مطالب و گزارش‌آن‌ها در برخی از گروه‌ها، سعی در بزرگ‌نمایی و موثر قلمداد کردن خود در دنیای سیاست استان داشته و می‌خواهند هم برای خود و هم برای دوستان و اقوام و آشنایان کاری انجام بدهند و عنوانی تصاحب نمایند.

عده‌ای هم روش قدیمی طومار نویسی را مورد توجه قرار می‌دهند. طومارهایی در راستای ابقای مدیران فعلی و یا معرفی افراد برای قرار گرفتن در راس مدیریت نهادها و ارگان‌ها.

در این قبیل رایزنی‌ها و تلاش‌ها برای چهره شدن، ویژگی‌های شخصیتی افراد کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد. آیا هر فردی که از چند حامی و یا برخوردار از حمایت کانال‌ها و گروه‌های تلگرامی می‌باشند حایز

شرایط برای به دست گرفتن امور مدیریتی یک مجموعه می‌باشد؟

برای مدیریت برخی ادارات و نهادها و یا مدیریت‌های ستادی،

اسامی مطرح‌شده تعجب همگان را موجب می‌شود. چهره‌هایی با بدون کوچک‌ترین سابقه مدیریتی و یا کارنامه قابل‌قبول، آن‌چنان اعتماد به نفس دارند که می‌خواهند بار سنگین مسئولیت را بر دوش بگیرند و حساب فردا و فرداها را نکنند.

گاهی وقتاً اصرار برای نشستن بر صندلی مدیریت از حد معمول و طبیعی بالا می‌رود و ناخودآگاه در مورد این قبیل افراد سوالی مطرح می‌شود. آیا هدف آن‌ها از پوشیدن جامه مدیریت، صرفاً دستیابی به قدرت و مقام می‌باشد؟ اگر فردی با رسیدن به دو هدف یادشده به دنبال مدیریت باشد از همان گام اول، پرچم خیانت را برافراشته می‌کند. مدیری که خدمت‌گزاری به مردم را اصل نداند، دچار تملق‌گویی شده و از صراط مستقیم منحرف می‌شود و بزرگ‌ترین بلاها را بر مجموعه‌ی تحت مدیریتی خود نازل می‌کند.

تا زمانی‌که یک مدیر و یک علاقه‌مند به قرار گرفتن در موقعیت مدیریتی به پدیده "خود را فرع هدف دانستن، و نه هدف را وابسته و تابع خود کردن" معتقد نباشد، سپردن مسئولیت نمی‌تواند نفعی به جامعه انقلابی و اسلامی ما داشته باشد.

این بحث را با فرمایشی از مقام معظم رهبری به پایان می‌بریم.

"امیر المؤمنین (ع) می‌گوید: من قدرت را به خاطر قدرت نمی‌خواهم. حالا بعضی‌ها افتخار می‌کنند: ما باید برویم، تا قدرت را به دست بگیریم! قدرت را برای چه می‌خواهیم؟ اگر قدرت برای خود قدرت است، وزروبال است؛ اگر قدرت برای مبارزه با ظالم در همه ابعاد ظلم و ستم (داخلی، اجتماعی و اقتصادی که حادث‌ترینش است) می‌باشد، خوب است. بانگی پور فرد، عیار مدیران)